

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 231/02-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. decembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti s ručením obmedzeným A. S., zastúpenej komerčným právnikom JUDr. M. B., S., vo veci porušenia jej základného práva na podnikanie podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky stanoviskom mesta Stropkov z 15. apríla 2002 o nesúhlase s výkonom jej podnikateľskej činnosti na území mesta, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti s ručením obmedzeným A. S. o d m i e t a pre nedostatok svojej právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 31. októbra 2002 doručené podanie spoločnosti s ručením obmedzeným A. S. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej komerčným právnikom JUDr. M. B., S., označené ako „Sťažnosť proti stanovisku Mesta Stropkov č. k. 208/2002 zo dňa 15. 4. 2002“ s prílohami. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľka ním napáda stanovisko mesta Stropkov vydané pod č. k. 208/2002 dňa 15. apríla 2002, v ktorom nesúhlasilo so začatím jej podnikateľskej činnosti na území mesta, a to z dôvodu „neplatnosti zmluvy o uzatvorení budúcej zmluvy

o prenájme nebytových priestorov v zmysle ust. § 3 odst. 2 a 4 Zákona č. 116/1990 Zb.“ Stanovisko mesta Stropkov, na základe ktorého nebolo povolené prevádzkovanie neštátneho zdravotníckeho zariadenia – ambulancie praktického lekára pre dospelých, považovala sťažovateľka za protizákonné a diskriminačné, a preto proti nemu podala v zákonnej lehote odvolanie. Na základe tohto odvolania Okresný súd vo Svidníku rozsudkom č. k. S 1/02-34 z 23. júla 2002 potvrdil stanovisko mesta Stropkov č. k. 208/2002 z 15. apríla 2002. Od ústavného súdu sťažovateľka žiadala, aby: „stanovisko Mesta Stropkov č. k. 208/2002 zo dňa 15. 4. 2002 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie“.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) s účinnosťou od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd upravených buď v ústave, alebo v medzinárodnej zmluve o ľudských právach, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti skúmal, či ochranu tomu základnému právu, porušenie ktorého sťažovateľka namietala (t. j. práva podnikat' podľa čl. 35 ústavy), neposkytujú všeobecné súdy v rámci správneho súdnictva podľa piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“), a zistil, že tomu tak je. Z príloh pripojených k sťažnosti totiž vyplynulo, že všeobecný súd (Okresný súd vo Svidníku) konal a aj rozhodol o odvolaní

sťažovateľky podľa § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku, hoci nie v jej prospech (rozsudok Okresného súdu vo Svidníku z 23. júla 2002 č. k. S 1/02-34).

Keďže platná právna úprava konania pred ústavným súdom vylučuje, aby predmetom konania o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy bolo také základné právo alebo sloboda, ktoré spadajú pod ochranu všeobecných súdov v správnom súdnictve (I. ÚS 78/99), a keďže v prípade sťažovateľky išlo o takýto prípad (pričom neúspech v konaní pred súdom nie je bez ďalšieho dôvodom na konanie ústavného súdu o jej sťažnosti), bolo potrebné jej sťažnosť po predbežnom prerokovaní odmietnuť pre nedostatok právomoci ústavného súdu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. decembra 2002